СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 13. Джерзи Сіті, Н. Дж., середа, 18 січня 1933.

VOL. XLI. No. 13. Jersey City, N. J., Wednesday, January 18, 1933. THREE CENTS.

UKRAINIANS HAIL TWO EXECUTED BOYS AS MARTYRS.

KILLED BY POLAND AS TERRORISTS.

(*Chicago Tribune Press Service*).

LWOW, Poland, Jan. 13.—Religious devotions swept Poland on the eve of the recent execution of two young Ukrainian nationalists, convicted by a court martial of murder. The youths went to the gallows for a crime committed in the name of patriotism. Churches throughout the nation were crowded with people praying for the youths hours before the two were hanged.

The executed pair were Dymitr Danilyshyn, 22, and Wasili Bilas, 21, who held up and robbed the Grodek Jagielonski postoffice in an attempt to secure funds for the Ukrainian Nationalist organization, the leaders of which live in Germany and Switzerland. A policeman was killed while they were attempting to escape. A third youth, Marjan Zurakowski, 26, was also sentenced to death, but he received an eleventh hour commutation. He is serving 15 years in prison.

REGARDED AS HEROES.

The Greek churches of Lwow were filled hours before the executions. The crowds were made up mostly of high school and university students. The same observance took place in every Ukrainian home, in the mansions of the wealthy, and in the outlying huts of the peasants. The boys were bandits in the eyes of the law, but to the 40,000,000 Ukrainians in Poland and other contries they were national heroes.

The new Polish court procedure has closed executions to everybody except a few officials. No newspaper men are officially admitted. The present case was the twenty-ninth Ukrainian political trial in Poland in a year.

When the judges signed the order for the execution of the trio the prosecuting attorney went at once to their cells. He found them at their last meal, a baked hen sent by their families. The boys were unperturbed. After the meal they talked and sang Ukrainian folk songs.

SPEND NIGHT WITH PRIEST.

Then the Ukrainian priest, Dr. Bohdan Lypski, arrived. He remained the entire night with them, praying and singing psalms in front of lighted candles. A few minutes before 5 o'clock on the following morning Bilas' peasant mother arrived to see her son for the last time.

Outside the prison a huge crowd had assembled. It was dispersed by police. At 6:30 a. m. Danilishyn appeared in the courtyard with two officials. He walked leisurely to the gallows, raised his head for a long look, mounted the few steps alone, and in a few seconds was dead. A quarter of an hour later Bilas followed.

There was one episode in the case even more tragic to the boys than their execution. As they fled from the scene of the crime they were surrounded in the village of Woryn by an angry mob of Ukrainian peasants who, thinking they were thieves who had robbed the village cooperative store, beat the boys with sticks and stones. When police rescued them Danilyszyn, covered with blood, exclaimed: "We are dying for Ukraine and you are killing us."

Chicago Daily Tribune, Saturday, January 14, 1933.

РУЗВЕЛТ ПРО ЗМІНЕНИЙ ВИГЛЯД ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ

НЮ ЙОРК. — Нововибраний президент, Франклин Рузвелт, подає, що ми маємо тепер в Америці 12,000,000 безробітних. Каже, що говорить це на підставі інформацій, які одержав від одного з найбільших американських економістів.

Заразом твердить, що в промислі й бизнесі є вже зворот до ліпшого, та що є надія, що в короткім часі більше людей дістане заняття. Але, каже Рузвелт, коли би навіть усі фабрики працювали „з цілою парою", то всетаки мали би ми ще 5,000,000 безробітних. Супроти того треба старатися дати безробітним роботу в інший спосіб. А саме треба облекшувати міста й звертати населення на села, чи там на фарми. Злучені Держави, каже Рузвелт, якщо мають дати роботу всім безробітним, мусять набрати іншого вигляду.

АМЕРИКА НЕ ВИЗНАСТЬ МАНДЖУРІЇ.

ВАШИНГТОН. — Вашингтонський уряд, а зокрема секретар стейту Стимсон, повідомили заграничні посольства, як і ріжні держави, що політика Америка супроти Далекого Сходу остається незміненою. Супроти того Злучені Держави обстоюють далі ненарушимість Китаю і політику отвертих дверей. Всякі територіяльні зміни, що нарушують на Далекім Сході договір 9 держав чи Париський договір, не можуть числити на згоду Америки.

Кажуть, що отсе американське становище зясовано тепер на те, щоб облекшити Лізі Націй, зглядно Комітетови 19, вирішення становища Ліги супроти відірвання Манджурії від Китаю та дальшого наступу Японії на Далекім Сході.

РЕКОРДОВИЙ ПЕРЕЛЕТ ЧЕРЕЗ ПОЛУДНЕВИЙ АТЛЯНТИК.

НАТАЛЬ (Бразилія). — Жан Мермо висів з літака „Рейнбов" разом з 6 товаришами, перелетівши Полудневий Атлянтик, з Африки до Бразилії, на протязі 14 годин. Перелетів 1,962 милі. Летіли 140 миль на годину.

ЩЕ РАЗ ОБРАХОВУВАТИМУТЬ ГОЛОСИ МЕК КІ.

НЮ ЙОРК. — На приказ судді Найвищого Суду, Гамера, комісія перегляне всі виборчі машини всіх округів, щоби ще раз перерахувати голоси, дописані на картках, а віддані на бувшого тимчасового мейора Мек Кі.

КАЖЕ, ЩО АМЕРИКА ПОСТУПАЄ ТАКСАМО ЯК ЯПОНІЯ.

ПРИНСТОН (Ню Джерзі). — Реймонд Бюіл, дослідний директор „Форен Палісі Асосіейшен", говорив до пацифісток про те, чому Злучені Держави і Ліга Націй не можуть здержати Японії від інтервенції в Китаю. Він казав, що Злучені Держави допустилися таких самих інтервенцій у Коломбії, Санто Домінго і Гаїті. В тих то державах довкола Карібейського моря Злучені Держави установляють нібито якісь уряди, котрі є цілковито залежні від Вашингтону. Злучені Держави, говорив Бюіл, відмовилися теж віддати справи тих держав до вирішення міжнародньому судови. Вони, як от установленням військової влади в Санто Домінго в 1916 р., нарушили самі міжнародні договори. Щойно Гуверова адміністрація зачала заявлятися проти інтервенції Злучених Держав на Карібейських водах.

НОВІ МАНЕВРИ ФЛЬОТИ.

ВАШИНГТОН. — Дня 6 лютого зачнуться маневри фльоти на західнім побережу Каліфорнії.

ЛІЦИТУЮТЬ ФАРМИ ЗА ПОДАТКИ.

ВАШИНГТОН. — У 1932 р. погіршилося матеріяльне становище фармерів до тої міри, що за самі залеглі податки виставлено на ліцитацію вдвоє більше фарм ніж у 1931 році.

НУЖДА БІЛОКОВНІРЦЕВИХ РОБІТНИКІВ ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ.

НЮ ЙОРК. — Чим довше треває депресія, тим більше пропорціонально зростає нужда серед білоковнірцевих робітників. Вони спочатку здержувалися від побирання допомог, а тепер 28% безробітних, що живуть тільки з допомоги, це білоковнірцеві робітники.

ХОТІВ ПІДКУПИТИ ПОЛІСМЕНА.

НЮ ЙОРК. — Джан Прет мол., син конгресменки Рут Прет, відповідатиме перед судом за те, що давав полісменови $10, щоби його підкупити. Полісмен задержав Прета у Джексон Гайтс за те, що їхав автомобілем 44 миль на годину.

РАТУЮТЬ ЗАКУПЛЕНІ ЧУЖИНЕЦЬКІ БОНДИ.

НЮ ЙОРК. — Американці, що закупили чужинецькі бонди, головно німецькі й держав Полудневої Америки, закладають Охоронну Раду, яка має стерегти їхніх інтересів, бо тепер вони не одержують ні процентів, ні капіталу їм не звертають.

Акцію ту розпочав „Амерікен Інститют оф Конзолтінг Інджинірс". Усіх чужинецьких бондів закуплено в Америці на $1,700,000,000.

АВТОМОБІЛЬНІ КАТАСТРОФИ.

Останньої неділі було в Ню Йорку багато автомобільних колізій, наслідком яких згинули 4 особи. Одна особа згоріла в автомобілі, який ударив у стовп підземної залізниці.

ПРИМХИ ПРИРОДИ.

На париськім щорічнім ярмарку сензацією є тепер жінка з чоловічим виглядом. Пані Барбетті має велику бороду та вуси, які підкручує догори. Під цим італійським псевдонімом скривається Полька з околиць Ченстохови, Агнішка Капалка.

ЗРЕВІДУВАЛИ ТУРЕЦЬКОГО АМБАСАДОРА.

Підчас повороту з відпустки турецького амбасадора в Москві, Гусейна Рагіб-бея, ревідували брутально у московській митній коморі, а одеська комора задержала його клунки. Митарі поводилися з турецьким амбасадором дуже ординарно. Ця справа стала голосним дипломатичним скандалом. Комісар для закордонної торговлі, Розенфельд, покарав винуватого директора одеської комори 30-денним арештом і усунув його зі становища.

ДОТЕПНА КОНТРАБАНДА.

Банда катрабандистів у Німеччині мала постійне порозуміння зі спільниками у Голяндії щодо крадежі авт. Коли хтось із Голяндців хотів дістати дешево гарне німецьке авто, називав марку та ціну, і тоді таке авто щезало з німецької вулиці або гаражу і переїжджало до Голяндії. Не диво, що поліція не могла такого авта знайти. Так у коротком часі щезло з Німеччини добрих 1,700 авт.

ПОВОРОТ НЕВІЛЬНИЦТВА В СОВІТАХ.

Повідомляють з Москви, що спеціяльна комісія комуністичної партії опрацьовує тепер справу ужиткування робітниками й урядовцями вільного часу.

Організація відпочинку виглядає так: Згідно з тією організацією приватне життя робітників і урядовців буде стисло контрольоване. Квестія кін і театрів буде стисло унормована й робітники не будуть могли довільно вибирати собі кін та театрів, але мусітимуть ходити до тих кін та театрів, до яких їм кажуть іти. Щодо решти вільного часу, то робітники та урядовці мусітимуть давати докладний звіт, що у тому часі вони робили.

Як бачимо, вертаються часи, коли панувало невільництво та коли найменший крок раба був залежний від пана. Ось до чого доводить у практиці „боротьба кляс".

ВБИВСТВО ПОЧТОВОГО ФУНКЦІОНАРЯ.

У вадовицькім повіті вбито почтового функціонаря, що перевозив почту з Сулковиц до Кальварії. Невідомі справці забрали йому 4,000 зол.

ВЕЛИКИЙ ФОТОГРАФІЧНИЙ ВИНАХІД.

Група англійських хеміків з фабрики фотографічних плит в Ільфорд зробила великий винахід. Винайшли там фотографічну плиту таку чутливу, що завдяки ній можна буде робити знимки на далеку віддаль. Тимсамим фотографічний апарат відограє велику ролю у найближчій війні. Нова плита уладжена з хемічної маси, на яку ділають головно ультрачервоні проміні. Саме вона дозволяє робити знимки без світла, у ночі, підчас густої мряки.

БЕЗВАРТІСНІ РОМАНИ — ПРИЧИНОЮ РОЗВОДУ.

Недавно в берлінському суді відбувся цікавий розводовий процес. Домагалася його дружина, а як причину розводу подавала те, що її муж, не маючи ніякого письменницького таланту, пише безвартісні романи й з того приводу доходить кожного дня до сварки між ними. „Коли я виходила замуж — казала вона — мій муж був дипльоматом. А-ле після шлюбу все змінилось. Муж покинув дипльоматичну службу, а що був добре ситуований, почав писати романи. Мене обманули. Я сподівалася, що буду дружиною визначного колись чоловіка, а не зовсім неталановитого повістяра". Німецькі часописи не пишуть, чи берлінський суд розвів подругів.

НЕДОРУЧЕНІ ЛИСТИ І ПОСИЛКИ.

У Польщі за 1932 р. не доручила почта у краю 218,187 претметів, у цьому 173,395 листів і листівок, друків і товарових зразків 43,216, пачок 1,545. З чужини до Польщі вернулися недоручені 29,194 посилок, більш половини листів і листівок. 27,647 чужинних посилок у Польщі зовсім не доручили.

ВБИВ ПАЧКАРЯ.

У Вислоці Великій (пов. Сянік) функціонар митної сторожі Антін Петрика вбив пачкаря Михайла Кузеляка, що перепачковував мішок родзинок.

ПЕРЕХОДЯТЬ НА УНІЮ.

Краківська польська преса повідомляє, що в Рівнім на Волині 600 православних Українців підписали подання, що бажають перейти на унію, бо не можуть довше дивитись на анархію у православній церкві.

КОМУНІСТИ ВИННІ В РОЗВАЛІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

СТАЛІН ПРИЗНАЄ, ЩО КОМУНІСТИ НЕ СПРАВИЛИСЯ ЗІ СВОЇМИ ПЛЯНАМИ Й ЗАВДАННЯМИ.

МОСКВА (СССР). — Ще від часів Леніна не було в комуністичних колах такої промови, яку тепер виголосив Сталін на засіданню Центрального Комітету Партії. Сталін поставив питання; що є зле зі збором для держави збіжа? На це питання він сам же й відповів, що причина всіх невдач на хліборобському фронті лежить не в селянах, не в противниках комуністичної влади й не в клясовім ворозі, але в самих таки комуністах.

Комуністи, разом зі самим Сталіном, не зрозуміли того, що селянство скорше буде продавати своє збіже по високих, вільних цінах, ніж здавати його по низьких цінах, які установлює держава. Комуністи думали, каже Сталін, що, загнавши селян у колективні господарства, вони вже виконали своє завдання й здійснили соціялізацію сільського господарства, й що колективи вже є соціялізм. Комуністи не зрозуміли того, що коли в колєктивних фармах їм лекше впливати на маси, то одночасно й ворогам комуністичної політики також лекше розповсюднювати свої ідеї серед селянства, зібраного в колєктивах, ніж серед селянства, розділеного на окремі господарства.

Увесь характер промови Сталіна був той, що причини всіх невдач у комуністичній політиці серед селянства треба шукати в самій комуністичній партії, а не серед селянства, чи взагалі серед ворогів комунізму. Це Сталін кілька разів підкреслював у своїй короткій, але ядерній промові.

СУДЯТЬ КОМІСАРІВ ЗА НЕВДАЛИЙ ЗБІР ЗБІЖА.

БЕРЛІН (Німеччина). — По наказу Центрального Виконавчого Комітету поставлено перед суд більше як 100 комісарів, яких обвинувачено за невдачу збору збіжа. Найбільше комісарів попало під суд на Україні, в Поволжу та в Західнім Сибірі.

В Нижнеудинську (на Уралі) вже розстріляно чотирох комісарів заготівлі хліба. Їх обвинувачено в саботажі. При всій недостачі збіжа багато його лишилося незібраним. У деяких районах воно погнило на полю, або зерно було звалене під відкритим небом і замокло, померзло й загнилося. Директор колхоза Базакінськ над Волгою, не маючи можливости в призначений час зібрати збіже, щоб почати осінні посіви, спалив на пні 800 акрів пшениці. Тепер все більше вияснюється застрашаючий спосіб господарювання большевицьких комісарів заготівлі харчів для радянської держави.

ВЕЛИКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ФІНЛЯНДІЇ.

ГЕЛЬСІНГФОРС (Фінляндія). — В Або почався небувалий великий судовий процес проти комуністів. Перед суд поставлено 78 комуністів, переважно юнаків та молодих дівчат. Обвинувачено їх у протидержавній діяльности та у воєнним шпигунстві на користь радянської Росії.

Слідство установило, що Фінляндія аж кишить від агентів російських комуністів, які скрізь стараються закладати комуністичні ячейки та групи, затягаючи в свої тенети часто таку молодь, яка навіть не розуміє, що вона робить. Суд протягнеться кілька днів.

КОНФЛІКТ МІЖ ЦАРЕМ БОРИСОМ І ВАТИКАНОМ.

СОФІЯ (Болгарія). — Цар Борис, який є жонатий з донькою італійського короля, римо-католичкою, охрестив свою першу дитину, доньку, по православному обряді. Як відомо, Болгарія є православна країна, а її конституція вимагає, щоб царський дім був православний. Сам цар Борис, син римо-католика й римо-католички, був охрещений по православному обряді.

Папський представник у Болгарії заявив перед урядом і царем рішучий протест проти охрещення новонародженої княжни по православному обряді. Кажуть, що цар Борис прирік у Ватикані перед своїм одруженням, що діти будуть виховані в римо-католицькій релігії. Тепер він це рішення змінив, бо так вимагають інтереси династії та держави. Можливо, що сам папа також заявить свій протест, що може викликати конфлікт між Ватиканом та Болгарією.

ЛІГА НАЦІЙ НАТИСКАЄ НА ЯПОНІЮ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Комісія девятнацятьох рішила домагатися від Японії виявлення на протязі 48 годин бажання й згоди покінчити мирним шляхом переговорів з Китаєм її конфлікт у справі Манджурії. Кажуть, що таке рішення комісія приняла під натиском Злучених Держав.

Одночасно думають, що Японія знову знайде якийсь викрут і відтягне далі дебати в Лізі Націй в справі Манджурії та її конфлікту з Китаєм. Тимчасом у Манджурії вона закінчить певні свої воєнні пляни.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2,00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ТЕХНОКРАТИЧНА ДУРІЙКА

В останніх часах, як тільки заглянемо в Американські ґазети, всюди стрінемося з „технократією" чи „технократами". Вийшла навіть книжка про те. І відбуваються про те публичні виклади, на які ходять визначні провідники у банковім, промисловім і фінансовім світі. Бо як не ходити і як не прислухуватися, коли головний проповідник цеї нової „науки" заповідає кінець капіталізму і ще більшу крізу ніж та, що її переживаємо, бо збільшення безробітних до 20,000,000.

За капіталізмом то нам нема чого жалувати. Коби тільки мали ми до діла з реальним проєктом заміни теперішньої капіталістичної системи на кращу, то вартувалоб за такий новий лад постояти і перенести навіть страхіття революційного перевороту, якщо без нього така переміна не моглаб відбутися. Та супроти того, що навіть Говард Скат, властивий автор „технократії", справи крізи не розвязує, добре зробила Американська Інжинірська Рада, що осудила „технократію". А добре сталося тому, що в таких важких часах, які ми тепер переживаємо, годі дурити людей якимись новими утопіями і спекулювати на нужді, бо й без того провідні люди вже потратили голови. А колиб їх поставити ще перед „наукою", що заповідає цілковитий крах того, на чім вони будували цілу свою мудрість, то чого доброго можна надіятися від найближчого майбутнього?

Технократи заповідають банкроцтво капіталістичної системи через машину, яка виганяє чимраз більше людей з роботи. Статистично доказують, що це неправда. Що саме в останнім десятьлітті збільшилися винаходи й удосконалилися машини до небувалої величини, але й зросло число робучих сил і піднеслися заробітні платні.

Та якби з тим не було, то не в машині біда, що облекшує роботу і причинюється до поліпшення людського життя, а в тім, що економічне наше життя не приноровилося ще як слід до тих перемін, які може й заскоро, приносить машина. І тому треба змін, але не таких, які виходять з уяв технократів і які є нічим іншим, а тим, що переводиться у совітах. Бо й там свого роду „технократія". А борони нас Боже перед такою технократією! Бо Злучені Держави терплять від того, що мають без технократії всього забагато, а совіти від того, що там з технократією всього замало. В Америці треба розумного розподілу й управильнення продукції й збуту, а в совітах нема що збувати. Коли так, то, хоч стара система зла, нова „наука" гірша, бо будує все на уяві.

Д-р Остап Грицай.

ДВА ХЛОПЦІ ГИНУТЬ ЗА УКРАЇНУ

Тіням
Дмитра Данилишина
і
Василя Біласа.

Це пятниця, дня **23 грудня 1932 р.,** у Львові, раннім ранком у тюрмі **Бриґідки.** Година шоста, трицять хвилин. Надворі ще такі важкі імли досвітнього зимового присмерку, що на подвірю тюрми треба засвітити велику електричну лямпу, щоб тут було ясно. А мусять освітити тюремне подвіря тому, що саме тепер, шоста трицять рано, вішають у Бриґідках двох хлопців. Вішають Ляхи двох українських юнаків-боєвиків, засуджених ляцьким наглим судом на смерть за те, що карно, всеціло і всежертвенно сповнили дня **30 листопада в Городку Ягайлонськім** наказ їх революційної орґанізації і в нерівнім бою впали в руки смертельного ворога. Ще ось наче чути, як предсідник ляцького трибуналу у глибокій тиші невopушно застиглої авдиторії проголошує присуд:

Дмитро Данилишин — на смерть. Василь Білас — на смерть. Маріян Жураковський — на смерть. А що з них тільки Жураковського помилували, заміняючи йому кару смерти на 15 літ тюрми, то от тепер два другі досвіта, в мурах понурої тюрми, скропленої вже потоком крови інших українських революціонерів, мусять іти на смерть.

Два молоді хлопці йдуть віддати життя за Україну. Ось двері тюремної келії вже відчинились, і їх виводять. На їх смертельно перетомлені лиця паде блиск сліпучого електричного світла. Але в цей мент, коли вони тут являються, видко їх як горіючі, як високо видвигнені сяєва й крізь найгустішу імлу і крізь найгрубші мури тюрми і на відсталь найдальших далечей по всім краю і по всій Україні. **І видко їх і крізь кордони чужих країн і крізь безміри непроходимих океанів — видно і чути повсюди, як вони ідуть на смерть за Україну:**

Всеціло й совершенно, як годиться карним революціонерам по боєвому наказу.

Та проте, Нене Україно, — так важко воно, так прескорбно важко дивитись у цю хвилю й востаннє на збілілі облича тих двох засуджених...!

Оце тут як один з них — Дмитро Данилишин, з Трускавця, літ 24, шевський челядник, невчений собі хлопець з простолюддя, котрого освіта — всього три кляси найнижчої народньої школи... Заштовханий долею на дно суспільних низів попелюх життя, він — леґендарний шевський челядник, для якого ще в казках Андерзена нема приступу до гарно прибраних кімнат, якому так жорстоко скупо почислені дні бідолашного життя пролинули на твердім дзиґлику біля шевського стола, між шкірами й старою обувою, за шилом і дратвою як знаменами простого, деким ще й нині призирливо погорджуваного ремесла. Ну, кажіть, про щож то можна мріяти, чим промишляти й розважати серце, коли вам день-у-день доводиться просиджувати так на твердих дзиґлях над шевською роботою, скучною, одноманітною морокою, завжди й водно за вікном, ніби вже й на волі в тюрмі, все в чотирох стінах якогось глухого, сіриною безпросвітньої буденщини надиханого кута? Про геройські діла, скажете, про пориви високі, що душу на ясні вершини двигають, про жертви й посвяти духа, — великими поетами оспівувані? Ні. Не це, не такі є думи, звязані по звичаю з атмосферою шевських дзиґликів та шевських челядників. Тут у голові здебільша настирлива думка про насушний хліб і про мізерний заробіток. Про роботу та її покінчення, про те, як прожити нині і як добути хліба на завтра, і як заховатись, спастись від усього, що загрожує видерти шевському попелюхови той тричі бідний шматок хліба з чорних рук, і кинути його на поталу голодного безробіття.

І з такої то життевої вузини, закутини та глуші виходить на сцену великої національної трагедії Дмитро Данилишин. А його трускавецький співкраян — Василь Білас?

Він теж бідак із суспільних низів і посмітюх життя. Правда — в нього шкільна освіта дещо краща, бо сім кляс народньої школи, але хоч він і радо вчився, мусів задля недостатку покинути школу і став служити у крамниці. Отак Білас, маючи 21 років, крамничний попихач, а в останньому часі ще до того без посади і безробітний на ласці батьків у хаті. Значить — у тих трускавецьких юнаків одна й тасама безпросвітня сірина буденщини, одна вузина невеселих овидів життя, і той душливий гніт глухого кута, під впливом якого так часто холоне людини серце й гаснуть утомлені безвиглядністю очі... Та ще та обставина, що Білас за пласт вже був караний Ляхами 3-місячною тюрмою. Якаж це понука для безробітного в хаті вбогих батьків „сидіти тихо", щоб, крий Господи, чимось необережним не накликати на стурбовані голови батьків нового лиха! Ми уявім собі тільки одну таку хвилю в тій, чи іншій родині наших людей у краю, де син сидить без посади в хаті; а беззасібний батько жаліється на біду в хаті та гіркими словами докоряє синови, коли бачить що дитина наперекір усьому — не хоче сидіти тихо, проклинає ляцького наїзника й грозить якоюсь боротьбою. Справді — як легко тут датись зворушити батьківським чи материнським докором, як легко датися залякатись славетній осторозі, що, мовляв, з мотикою на сонце не поривайсь, а головою муру ніяк не пробити!

Заправду — Ви, молоді боєвики, Ви всі, Данилишини й Біласи, Жураківські і Коссаки, Березинські і Старики і соткисотки інших — не легко, ні, не легко доводилось Вам, дітям порабощеного середовища, вдарити об землю премедруми осторогами старечих рабів, і під крик мудрих і премудрих братись розвалювати мур неволі буйними головами!

Ох, не легко!

Оцеж ось тепер Ви, дорогі і найдорожчі брати, Ти, Дмитре Данилишине, і Ти, Василю Біласе, стоїте під шибеницею, на якій Ваші молоді тіла швидко схолонуть холодом смерти, не зазнавши нічого з блаженних крас і насолод цього світа, тільки одну муку суворої, непривітної буденщини... Буденщини за вікном шевської робітні, й буденщини в метушні торговельної крамниці. І Ви бачите, як гірко плачуть Ваші оборонці, дивлячись на Вас востаннє, й бачите Ви, як навіть ляцькі гієни, що жаждуть Ваших трупів уже давно, ніби втихають у своїй кровожадности, маєстатом Вашої смерти вражені... Але чомуж, і саме тепер, не плачете Ви, Ви жертви, Ви мучені й замучувані, Ви, яких душі за хвилю відлинуть у ті теміні Вічного, на думку про які застигало з ляку навіть серце львиносильного Ахілля? Якаж сила духа це, яке самовідречення найглибшої людської натури в обличу найстрашнішого, що може почувати людина на цьому світі! Ви не плачете, бо хоч такі молоді, приймаете смерть як самозрозумілу вершину Вашого геройського завдання. Повиснути на шибениці належить ніби само собою до Вашого боєвого обовязку й це Вас не розжалює ні на хвилиночку. Затеж тоді, брате Данилишине, вибухнув Ти і заридав на суді крівавими сльозами, коли парох Вериня, **о. Кіндій,** переслуханий як свідок, став оповідати про те, як Вас, утікаючих, наші люди з Вериня здоганяли й — били. Катували Вас так, що той священик міг сказати, що так, як було у хвилі спіймання Данилишина й Біласа, так воно мусіло бути тоді, як на Голгофті розпинали Христа. Так от що зворушило до сліз того, хто не плакав опісля і в останню хвилю життя! А зворушило його не розпука за себе, а розпука задля того народу, власного народу, в якому ще завжди багато таких, які скорше, ніж ляцькі кати, раді би розпинати своїх революціонерів, своїх борців на хрестах Голгофти. — **„Ні, не думайте, що я за себе плакав!"**— сказав Данилишин до оборонців після відходу о. Кіндія. Сказав це словами, які лишаться в памяти народу на віки вічні, й збережуться у Святая Святих нації як ізмаргади душі простої, але найвищим поривом світло преображеної, як перли дорогоцінні й алмази пречисті, отак як і той **плач Данилишина над народом,** що ще в темряві-неволі не прозрів усеціло, й душею в її найглибших глибах не обновився...

Але хвиля всеціло обнови душ і всенароднього визвольного пориву гряде неминучо.

Це вона всилу **невміручої ідеї,** ідеї волі та власної держави, захоплює молоді, найздоровші духом і тілом, і тому найздібніші до реального чину покоління народу так могутньо, що й прості шевські челядники і крамарчуки у вузинах глухих кутів, і без великої освіти, і в найскрутніших обставинах життя, забувають усе особисте, щоб ставати в рядах революційної орґанізації і виконувати її накази з **найвищим героїзмом.** А їх приклад — це знову животворний подих обнови душ для всього народу. Ви дивіться тільки на ту свідому українську селянку з Черкас, **Розалію Бобеляк,** котра, як свідок у суді, така зворушена, що, дивлячись на обох підсудних, душена сльозами, не всилі промовити ні слова. Або читайте промови всіх оборонців, зокремаж промову **д-ра Старосольського,** а побачите, як ті оборонці ростуть душевно з їх обороною засуджених. Або розважте, що коли д-р Старосольський при екзекуції побачив, як кати затулювали вішаним уста, щоб вони не кричали **„Хай живе Україна",** то це потрясло ним так, що він дістав нервового розстрою. А тих **5,000 людей,** що ждали дня 25 грудня в Трускавці на майбутні похорони повішених?

Ось те все — це непереможна животворчість визвольної ідеї, ідеї боєвого націоналізму, якої не повісять ніякі кати.

Слава боротьбі! Слава Героям Народу!

П. Пужак.

ХРОПУН

(Оповідання).

(2)

Довгий добув з кишені клубочок шпаґату, виймив губку, привязав до неї шпаґат і назад вкинув у воду. Він також роздягся і коли губка вже добре нассалася, виймив її з води, подержав над ведром, аж надмір води сплив, сів на ліжку, держачи за мотузок, обкрутив губку пару разів над головою і кинув її просто на пирхаючі уста хропуна. Одночасно другою рукою згасив свічку, стиснувши пальцями гніт, і ляг на ліжко.

Хропун скрикнув і вискочив з ліжка. Ми оба лежали як небіжчики; не рухалися і дихали, неначе в глибокім сні. Хропун, постоявши хвилю, метнувся до дверей і вискочив на коридор. Ми чули, як босими пятами гопав по сходах надолину і назад. Минула добра хвиля, а він до кімнати не вертався.

— Щож тепер будемо робити? — я спитав.

— Псст! — довгий відповів шепотом. — Він може підійшов на пальцях і стоїть під дверми на підслухах.

Хоч ми оба були дуже спляні, зденервування і цікавість, що хропун далі буде робити, не давали нам заснути. Минула північ і ми, не діждавшися хропуна, таки всну ли проти нашої волі; сон одолів нас.

Пізніше хропун таки прийшов, бо коли рано ми вставали, він був у ліжку, хоч також вже не спав. Чи нині хропів, ми не знали. Він сам не сказав нам того, ми твердо спали і може не чули. Ми були дуже цікаві, як то буде нинішньої ночі.

Під вечір ми пішли до хати скорше як що днини, бо хропун звичайно приходив скорше ніж ми, і скорше лягав. Ми були цікаві, як він буде поводитися, прийшовши до хати, роздягаючися й лягаючи. Коли ми прийшли, його ще не було. Ми позакурювали папіроски і, сидячи на наших ліжках, дожидали його. Прийшов багато пізніше як звичайно. Роздягався поволи і ляг, як звичайно, горілиць. Лежав цілком спокійно і дихав спокійно, ледви чутно. Правильний, глибокий віддих показував, що спить. Ми ще з годину сиділи і курили папіроски, бо ще не вірили, що вже будемо мати спокій. Та хропун далі спав спокійним, тихим сном.

— Нарешті й ми можемо спати — шепнув мій товариш, роздягся і ляг.

Я викурив ще одну папіроску і також роздягся. Та ледви я натягнув на себе коц, хропун обернувся на бік. По хвили знов обернувся на другий бік і ще раз туди й назад. Потому сів. Нараз вискочив з ліжка, хвильку постояв і так як був, в одній сорочці пустився на коридор і за собою двері запер.

Я хвилю наслухував, та не чув нічого. Він не вертався і не чути було, щоби йшов по сходах надолину. Мене це занепокоїло. Мій товариш лежав так тихо, що я не знав: спить він, чи тільки щойно хоче вснути?

— Ви спите? — питаю.

— Або що? — довгий відповідає.

— Чи ви бачили, що сталося?

— Бачив. Хропун вийшов. Щож в тім дивного, що ви не спите і мені не даєте вснути?

— А як він мав потребу вийти?

— Та так довго сидів би?

— Бувають такі, що на таке й годину потребують.

— А може він сновида?

— Гадаєте, лєнатик?

— І таке буває. Він ішов так, неначе би спав.

Наша розмова урвалася. Ми лежали й лежали, та не приходив ні хропун, ні наш сон.

— Піду подивитися, де він, — кажу.

Я встав, натягнув лише штани і камізельку, засвітив свічку і босоніж вийшов. На коридорі його не було. Я прикладав ухо до кождих дверей, бо він міг пійти на балачку до якої сусідної кімнати. Скрізь я або нічого не чув, або тільки спання сплячих. Я зійшов надолину і потис клямку дверей до кантини. Не подалися, отже були замкнені на ключ. Я увійшов у велику збірну спальню. Ніхто не рушився, бо всі спали твердим сном. Я обійшов усі ліжка та присував свічку до кождої голови сплячих, чи між ними не знайду хропуна. Не знайшовши його в спальни, я заглянув у всі закутини просторих сіней; заглянув за скрині, за бочки. Пробую двері на двір... вони засунені. Як би був вийшов, то був би не міг дверей засунути... в середині.

— Може він поліз на стрих? — думаю.

Іду назад на поверх і призираюся стели коридора. Є щось неначе діра на стрих, накрита дошками, та нема сходів. Розглядаюся за драбиною, нема.

— Хіба була драбина, та він, вийшовши на стрих, потягнув її за собою?

Без драбини я був би не виліз на стрих, отже вернувся до моєї кімнати. Питаю товариша:

— Чи ви на нашім коридорі бачили коли драбину?

— Не бачив, бо її ніколи там не було. Як би була, то я певно побачив би її, бо раз мене кортіло подивитися на стрих, та не було як.

— Не збагну, що з хропуном сталося. Двері від хати замкнені від середини, його в хаті нема. Хіба, що двері від кантини були відчинені, він туди заліз і замкнувся?... Та ні! Нагадую собі, що на дверях висить колодка...

Я ляг спати. Ми оба ще довго оберталися з боку на бік і позасипляли дуже пізно. Коли я рано пробудився, хропун лежав на своїм ліжку і спокійно спав.

Коли знов прийшов час лягати, ми оба лягли ще заки хропун прийшов. Сим разом свічки ми не згасили. На хропуна ми не довго ждали. Прийшов, роздягся і ляг. Вснув так як вчера і по якімсь часі так як вчера схопився і сів. Ми з жахом дивилися на його широко розплющені очи, неначе зі скла. Встав і витріщеними, недвижимими очима, вийшов з кімнати. Я за ним зі свічкою в руках. Він пішов коридором на його кінець. Я гадав, що якимсь способом буде лізти на стрих.

— Може він добрий ґімнастик — гадаю. — Вхопить за одвірок дверей стриху і підтягне себе догори.

Та він і не дивився на стелю, Пізніше я побачив, що та діра була забита дошками. Він потис клямку дверей при кінци коридора. Двері відчинилися. Він увійшов до середини і замкнув за собою двері. Я не знав, ще мені робити. Постояв лиш пару секунд і увійшов собі. Хропуна там вже не було. Я приглянувся коморі ближче. То була комора з драбиною на стрих. Я поліз на гору і побачив, як у вікні на дах щезають ноги.

Мені зробилося горячо. Я вприв. Чую, сухі ґонти даху тріщать. То хропун ходив по даху. Я довго стояв туманіючи. Мені стало совісно, бо я був співвиновником жарту, котрий хропуна зробив сновидою, чи лунатиком. Як би впав з даху, то се була би також моя вина.

Тепер я не міг зробити нічого, щоби його стягнути з даху. І небезпечно було. Я вернувся до мого товариша, котрий не спав, бо цікавий був, що я побачу.

— Погано! — кажу. — Наш хропун походжає по даху. Як впаде, буде біда.

— Що правда, то погано! — довгий додав. — Та гадаю, що не впаде. Вчора він мабуть також там був і якось вернувся цілий.

Ми ще з годину курили папіроски і балакали, дожидаючи хропуна. Мій товариш заснув перший. І я вснув, не діждавшися повороту сновиди.

Рано хропун знов лежав на своїм ліжку. Спав так лагідно і солодко, виглядав так невинно, неначе би не вставав з ліжка, відколи ляг.

Вечером тасама історія, лише з тою ріжницею, що коли він схопився з ліжка, я крикнув до нього:

— Чого встаете?! Чого лазите і рипаетеся, не даєте людям спати? Лягайте!

Не помогло. Він неначе не чув. Вийшов і ми знов побачили його аж рано, спокійнісенько сплячого на ліжку.

Коли знов прийшов вечір і хропун вже вснув, ми замкнули двері на ключ, щоби сновида не міг вийти. Він встав, як що ночі, та вийти не міг... тільки в першій хвили. Він був дужий хлоп. Наляг на двері. Вони, з мягкого дерева і зроблені по партацьки лише на одно літа, відчинилися, бо вилізли цвяхи, якими замок був прибитий. Сновида пішов.

Хоч до сеї пори сновиді нічого не сталося, я таки потерпав, що ще може прийти яке нещастя. Я сказав мому товаришеви.

— Нині, як що тижня, приїде лікар. Я йому скажу про нашого люнатика. Очевидно, сего, що то ми його зробили таким, не скажу.

— Нині ще заждіть з сим, — товариш відповів, — бо я маю й на сновидів спосіб. — Аж як не поможе, скажете лікареви.

— Колиж бо се було би аж на другий тиждень. Скорше лікар другий раз не приїде.

— До сеї пори йому нічого не сталося, то й ще один тиждень не пошкодить йому. Він мабуть лиш по нашім даху лазить. Сей дах не такий то дуже спадистий.

Я дався намовити. Мій довгий сусід пішов до кантини і позичив собі на ніч цебрика, бо, як брехав, лікар казав йому в ночи скупати ноги. Цебрик з зимною водою ми оба занесли на гору і поставили під столом. Коли сновида вснув, ми цебрик присунули до його ліжка в тім місци, де сновида, сходячи з ліжка, ста-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

„ЦЕРКВА Й МИ", ЧИ НАША МОВА?

Герст, власник багатьох часописів у ріжних містах Злучених Держав, великий видавець і американський патріот, писав у минулім році в своїй ґазеті „New York American" про вживання слова „інтернаціональний" у назвах ріжних підприємств в Америці. Він остро виступав проти тих, що свідомо чи несвідомо вживали цього слова. Він добачав у цьому похід якихсь скритих сил проти глибини й чистоти американської думки й душі та її чуйности, добачав спробу скерувати їх у якийсь невідповідний бік. Як щирий Американець, Герст є на сторожі чисто американських засад. Він є американським націоналістом. Добробут і зріст Америки і всього американського — це його мета. "America first" — це його поклик. Тому він виступає на сторінках своїх часописів проти чужинецьких впливів, в чім би вони не виявлялись: чи то в назвах, чи в думках, почуваннях, чи в мові. І хоч вся Америка та її життя є збудовані на чужинецьких корінях, то ніхто не бере йому його поступовання за зле.

Що би Герст, чи його співробітники зробили, колиб хтось надіслав якийсь допис до його часопису в англійській, звичайно, мові, але переповнений чужинецькими словами, незрозумілими для пересічного читача? Чи він помістив би його?

Такі думки промайнули в моїй голові, коли я прочитав статтю п. Е. Ляховича, „Церква й ми", поміщену в „Свободі" ч. 6, з дня 10 січня ц. р. До змісту цеї статті мало маю що сказати, бо признаюсь, що її мало розумію, тим більше, що там говориться про таке високе питання, як Бог і віра. Знаю одно, що це питання є таке старе, як сам світ і людство, і що тисячі і тисячі грубих книжок списано про нього, освітлено під ріжними кутами поглядів, пристосовано до ріжних явищ і проявів людського життя. Але ні один з великих учених „Бога за бороду ще не спіймав"...

Мене, як Українця, цікавить щодо цеї статті особливо одно питання: якою мовою ця стаття написана? Звичайно, що мовою „есперанто" я цієї мови назвати не можу, бо більше є таки українських слів, але з другого боку, в українськім часописі було якось дивно зустрінути таку чудернацьку мову. Питання чистоти української мови для мене не є байдужим, і з цеї причини забираю слово.

Пан Е. Ляхович у своїй короткій статті, приблизно на 1,200 слів, ужив приблизно 175 чужинецьких слів. Більшість з них в українській мові не є приняті й противні самому духови та будові мови. Приблизно на менше як сім слів припадає одно чуже слово, або чужинецького походження. Яка ціль такого поступовання й поведення з тим найдорожчим, що ми маємо, себто з нашою мовою? Нема ніякого оправдання, нема ніякої причини, нема найменшої потреби так занечищувати й зневажати мову. В українській мові й так є повно ріжних московських і польських слів та зворотів, які повинні бути викорінені. Але це не значить, що на місце них повинні бути вживані якісь латинські, німецькі, французькі чи які там інші чужі слова. Звичайно, багато з нас вживає якесь чуже слово, як „патріот", „нація", „ідея", і т. п. в розмовах чи письмі, і то не тому, щоб показати гостроту свого розуму, але просто з недбалости, або звички, а іноді з конечности. Але вживати чужі слова так, як п. Ляхович вживає — то це не є недоцінення своєї власної мови.

Наприклад, п. Ляхович пише: — „Правди віри містяться в **трансцедентних, герматично** замкнених **аксіомах,** до яких можна взнестися тільки шляхом вправ, а ніколи шляхом чистого знання, чи **раціональних калькуляцій".**

В цім реченні, яке в статті написано два рази, п. Ляхович ужив пять чужих слів на двацять чотири слова цілого речення.

Або:

„Віра, це життя, а життя можна відчути й пізнати тільки **інтуіцією,** ніколи **вульґарною секцією** живучого **орґанізму".**

Тут на шіснацять слів п. Ляхович ужив чотири чужі слова.

А далі:

„З **атеїзму** через **раціоналізм, матеріялізм, скептицизм, цинізм** — вони все доводять до повного **нігілізму,** а це значить також до власного заперечення".

На двацять слів речення п. Ляхович ужив аж шість чужих слів. І так на протязі цілої статті... Що за чудова мова і які високі звороти!...

Я є переконаний, що той, хто читав цю статтю, її не розумів. Читали її головно наші робітники, бувші селяни. І хоч тут їх освітний рівень є трохи вищий ніж у краю, то це не дає ніякого оправдання звертатись до них в чудернацькій мові. Кождий читач хоче знайти в часописі поживу для свого розуму й душі, а не отрую. Стаття „Церква й ми" є через мову „ні Богови свічка, ні чортови кочерга". Не розуміючи слів, тяжко зрозуміти речення; не розуміючиж речень, годі зрозуміти і цілу статтю. Отже яка ціль писати і друкувати її? Хіба тільки на те, щоби дати зразок, як можна занечистити нашу прегарну, гнучку й багату мову, якою наш простий нарід уміє й може виразити повно й досконало найглибші прояви своєї душі і серця. Невжеж інтеліґентови так тяжко виявити гостроту й глибину свойого розуму в чистій українській мові?...

Якщо п. Ляховичеви бракувало українських слів, або зворотів, то чому він не вдасться за допомогою до Шевченка або Франка? А колиб і вони не допомогли, то тільки одна дорога лишається, це — на село... На село не „людей дурити", як каже наша приказка, а за наукою, за недостаючими словами й зворотами.

Українське село і тільки воно творило й творить підвалини української мови. Український селянин і тільки він учить нас всіх українських слів і зворотів. На нас же лежить повинність і обовязок ці слова, речення і звороти огладити й облагороднити. Українська мова не потребує чужих слів, і кожда свідома одиниця повинна їх відпекуватись. Досить, що ми маємо чуже ярмо, і будемо його мати так довго, як довго будемо переконані, що наше є чуже, а чуже є наше. Мова — це середник до народньої душі, бо вона є її витвір. Як жеж можна мовою п. Ляховича промовити до української народньої душі? А українська народня душа є жива й чиста, тому й мову розуміє тільки живу й чисту. Також на село за порадою, наукою і якостями, а не до словників чужих слів і думок. Хто знає, чи село не відповість і на питання „Церква й ми". Але коли ми будемо „мудрствувать лукаво", то нам скажуть: „Добра ваша каша, але не дуріть Панаса".

М. П. Петренко,

Джерзі Сіти, Н. Дж.

(Статтю п. Ляховича передруковано з журналу **„Самостійна Думка",** що виходить у Чернівцях на Буковині. **Ред.).**

Карло Петро Дікльо, французький історик, мораліст і письменник (1704—1772), купався раз у Секвані. Нараз каритка, що переїздила дорогою, перевернулась, а молода гарна жінка впала на землю.

Дікльо голісенький вискочив на беріг, підбіг до тієї пані, щоб їй помогти встати, а подаючи їй руку, сказав:

— Пані, не маю, що правда, рукавичок, та гадаю, що ви простите мені це!

ПРОТОКОЛ

з річних зборів Виконавчого Комітету „Обеднання Українських Орґанізацій в Америці", які відбулися дня 26 жовтня 1932 р. в домі під ч. 83 Ґренд Ст., Джерзи Сіти, Н. Дж.

(2)

Звіт секретаря д-ра Мишуги: (гляди „Свобода" ч. 253, 254 з 1932 р.).

Звіт фін. секретаря Волод. Кедровського:

РАХУНОК КАСИ:

ПРИХІД:

Лишилося з жовтня 1931	$1,486.73
Листопад	1,398.81
Грудень	2,146.81
Січень 1932 р.	3,128.17
Лютий	2,135.61
Березень	1,236.92
Квітень	1,238.88
Травень	814.85
Червень	1,979.39
Липень і серпень	964.61
Разом	$16,529.78
Процент за рік	5.46
Разом	$16,535.24

РОЗХІД:

Жовтень 1931 р.	$1,401.00
Листопад	1,344.05
Грудень	2,164.45
Січень 1932 р.	3,138.83
Лютий	2,161.70
Березень	1,239.75
Квітень	1,279.80
Травень	803.65
Червень	1,979.48
Липень і серпень	941.35
Разом	$16,453.76
Лишилося з вересня	81.48
Разом	$16,535.24

На які цілі вислано до краю від жовтня 1931 до жовтня 1932 р.

На Рідну Школу	$6,250.00
На визвольну боротьбу	3,420.00
Інвалідам	2,050.00
Політичним вязням	500.00
„Просвіта" у Львові	470.00
Письменникам	455.00
Народня Лічниця у Львові	285.00
Голодні на Гуцульщині	285.00
„Просвіта" у Рудниках	260.00
Загранична пропаганда	200.00
Сироти	170.00
Допомога Лемківщині	150.00
Національний Музей у Львові	100.00
Парляментарна Репрезентація на делеґацію до Женеви	100.00
Ремісича Бурса у Львові	100.00
Бурса в Сяноці	100.00
Рідна Школа в Зборові	100.00
Народний Дім у Стрілиськах Старих	87.00
Преса й передплати	81.00
На полагодження могили Дм. Вітовського	80.00
Нар. Дім у Виткові Новім	75.00
„Жіноча Доля"	67.00
На орґанізацію наукового зїзду в Празі	50.00
На музичний конкурс	50.00
Дітям бідної еміґрації в Празі	50.00
Бурса в Товмачі	50.00
Сиротинець у Дрогобичі	50.00
„Сокіл-Батько"	50.00
Пласт	50.00
На могилу І. Франка	50.00
Сиротам по Ю. Головінськім	40.00
Просвіта в Рогатині	26.00
На видавництво „Бойківщина"	25.00
На Военно-Наукове Товариство в Празі	25.00
На впорядковання зборівської козацької могили	20.00
Педаґоґічному Товариству в Празі на видавництво	20.00
Разом	$15,941.00

Місцеві витрати

Утримання Канцелярії	$250.00
Пересилка грошей до краю й листи	94.41
Почтова скринка	16.00
Мито за відозви інвалідів	1.65
Разом	$362.06
Разом розхід	$16,303.06

Процент місцевих розходів виносить 2.2.

Які місцевости зложили через „Обеднання" допомогу краеви:

1.	Укр. Народ. Союз	$1,200.00
2.	Ню Йорк, Н. Й	2,775.98
3.	Нюарк, Н. Дж.	897.10
4.	Джерзи Ситі, Н. Дж.	756.87
5.	Клівленд, Огайо	730.40
6.	Сиракюз, Н. Й.	498.66
7.	Елизабет, Н. Дж.	475.90
8.	Филаделфія, Па.	350.50
9.	Когус, Н. Й.	315.52
10.	Трой, Н. Й.	299.34
11.	Ансонія, Конн.	295.50
12.	Йонкерс, Н. Й.	275.00
13.	Бейон, Н. Дж.	274.11
14.	Сейнт Луіс, Мо.	269.24
15.	Шікаґо, Ілл.	264.96
16.	Мікіз Ракс, Па.	241.75
17.	Водервліт, Н. Й.	208.00
18.	Міннеаполіс, Мінн.	207.28
19.	Бостон, Масс.	185.00
20.	Асторія, Л. Ай., Н. Й.	180.00
21.	Пасейк, Н. Дж.	142.31
22.	Манчестер, Н. Г.	140.30
23.	Вунсакет Р. Ай.	139.80
24.	Гартфорд, Конн.	139.00
25.	Ґлестонбурі, Конн.	128.00
26.	Бетлегем, Па.	120.00
27.	Честер, Па.	117.67
28.	Алентавн, Па.	108.00
29.	Перт Амбой, Н. Дж.	104.25
30.	Дітройт, Міш.	91.25
31.	Рачестер, Н. Й.	91.25
32.	Ню Гейвен, Конн.	83.50
33.	Оборн, Н. Й.	75.00
34.	Ковтсвіл, Па.	74.58
35.	Тамс, В. Ва.	63.30
36.	Вилмінґтон, Дел.	62.87
37.	Ню Брітен, Конн.	62.00
38.	Амстердам, Н. Й.	60.47
39.	Нентікок, Па.	59.35
40.	Бріджпорт, Конн.	59.13
41.	Атлеборо, Масс.	50.00
42.	Істон, Па.	49.50
43.	Амгерст, Масс.	48.75
44.	Централія, Па.	47.50
45.	Бофало, Н. Й.	45.80
46.	Нортгемптон, Па.	45.32
47.	Акрон, Огайо	44.80
48.	Стемфорд, Конн.	44.25
49.	Вилкс Бері, Па.	42.50
50.	Вест Гейвен, Конн.	42.00
51.	Проспект Парк, Н. Дж.	41.00
52.	Ботлер, Па.	40.75
52.	Джансон Ситі, Н. Й.	40.75
54.	Менвил, Р. Ай.	40.00
55.	Форд Ситі, Па.	36.00
56.	Шамокін, Па.	31.59
57.	Бавнд Брук, Н. Дж.	25.50
58.	Майнерсвіл, Па.	25.50
59.	Ґаґемен, Н. Й.	24.00
60.	Голійок, Масс.	21.50
61.	Провіденс, Р. Ай	21.23
62.	Пітсбурґ, Па.	20.00
63.	Спрінґфілд, Масс.	20.00
64.	Федусвіл, Па.	17.50
65.	Ґреніч, Конн.	17.25
66.	Найеґера Фолс, Н. Й.	17.00
67.	Брістол, Конн.	16.00
68.	Гейзелтон, Па.	16.00
69.	Коммауґ, Па.	15.75
70.	Гюстон, Текс.	15.00
71.	Маганой Ситі, Па.	15.00
72.	Сундерленд, Масс.	15.00
73.	Вілмендинґ, Па.	14.30
74.	Вустер, Масс.	13.00
75.	Гарвей, Ілл.	13.00
76.	Елмайра, Н. Й.	13.00
77.	Ню Кесел, Па.	11.05
78.	Белвіл, Н. Дж.	11.00
79.	Вілінґ, В. Ва.	10.50
80.	Арнолд, Па.	10.00
81.	Коплей, Па.	10.00
82.	Оліен, Н. Й.	10.00
83.	Рутленд, Вт.	10.00
84.	Сейнт Пол, Мінн.	10.00
85.	Тайтусвіл, Па.	10.00

Менше 10 долярів прислали такі місцевости: 86. Мілвокі, Віс.; 87. Сен Франко; 88. Блекстон, Масс.; 89. Порт Джервіс, Н. Й.; 90. Шенандоа, Па.; 91. Кемпбел, О.; 92. Смитміл, Па.; 93. Вудбайн, Н. Дж.; 94. Квінсі, Масс.; 95. Рівер Гед, Л. Ай., Н. Й.; 96. Сен Джозеф, Мо.; 97. Вебстер, Масс.; 98. Лудлов, Масс.; 99. Мек Алу, Па.; 100. Озон Парк, Н. Й.; 101 Пинконінґ, Міш.; 102. Стейплетон, С. Ай., Н. Й.; 103. Фініксвіл, Па.; 104. Плейнсборо, Н. Дж.; 105. Лейтроб, Па.; 106. Балтимор, Мд.; 107. Бедфорд, Па.; 108. Денбурі, Конн.; 109. Джезуп, Па.; 110. Олифант, Па.; 111. Скрентон, Па.

(Далі буде).

ПРОЩАННЯ З КОЗАКОМ.

Ти, козаче молоденький,
Ще цього не знаєш,
Яка туга в моїм серцю,
Ти не спогадаєш.

На лихо я вродилася
І в лиху годину,
Що ти, милий козаченьку,
Ідеш в домовину.

Серце вяне, в сльозах тонуть
Мої карі очи
За тобою, милесенький,
Хоробрий козаче.

Бо в борні ти за Вкраїну
Бився до загину,
А я тобі за це, милий,
Висиплю могилу.

Попрощалась і шепнула:
„Ти мене покинув...
Хто тепер мене потішить
У лиху годину?"

Так прощалась і, здрімавшись,
Впала на могилу,
А у сні їй козак мовив:
„Люби Україну!

„І молися за поляглих
Синів України,
А Бог спасе Україну
Кождої хвилини.

„Проси також Матір Божу,
Щоб нам помагала,
Щоби наша Україна
Іще раз повстала!"

Йосиф Сидор.

— Правда, пане адвокат, що коли жінка робить авантури і перешкоджує сусідам, можна їй виповісти мешкання?

Адвокат: Так. А чи ви сусід?

— Ні, я її чоловік.

вав ногами. Я сам вже нераз чув, що коли люнатик влізе в зимну воду, то зараз втікає з ногами до ліжка і поки темно, вже боїться висунути їх зпід накривала, отже лишається в ліжку.

Присунувши цебрик до ліжка, ми скоро повсувалися під наші коци. Свічку ми згасили, бо на небі не було ні хмаринки і повний місяць світив просто у вікно. В хаті було ясно, мало що не так як у днину.

Ми ще й десять мінут не лежали, коли сновида став рухатися. В моїй груди серце гримало так, неначе в кузьни молот. Сновида підвівся, сів і, озираючися на всі боки, глядів вперед себе своїми недвижимими скляними очима. Очевидно, хоч дивився, не видів нічого. Його лице було біле як стіна. Хоч мені лячно було дивитися на нього, то я таки не міг від нього відірвати моїх очей.

Нарешті сновида відкинув свій коц, присунувся на край ліжка і як звичайно, обома ногами нараз вискочив з ліжка... просто в зимну воду. Неначе би попав на розпалене залізо: сів, підтягнув ноги, скрикнувши, затягнув на себе коц, впав на подушку неначе під ударом довбні і захропів.

Хропів так страшно на ріжний лад, неначе би той хропіт цілий тиждень громадився; неначе би яким апаратом хтось компромітував його у груди і аж тепер відчинив кляпу і випустив, щоби ввесь запас виладувати.

По цілогодиннім концерті я шепнув до довгого:

— Чи вернемося до губки?

— Боюся, — довгий відповів, — бо ануж справді скотиться з даху.

— Я збожеволію, як мені прийдеться ще пару днів користати з того даремного концерту.

— Гадаєте, що я ні? Хіба підемо до якої колиби...

— Між блохи? Між блохи й іншу звірину? На спання у мене блоха такаж добра, як хропун. Вистане одна блоха, щоби я не вснув.

— Гадаєте, що у мене інакше?

— Хіба зробім так. Зрезиґнуймо з одноденного зарібку і спільними силами поставмо колибу лише для нас двох Ми й так будемо тут тільки поки літо. Саме в осени, коли буде студеніше, робота для нас буде двацять кільометрів дальше. Як би хропун також пішов туди з нами, то вже заздалегідь кождий з нас буде пильнуватися, щоби не попасти разом з ним в одну кімнату.

На другу ніч ми вже пішли до власної колиби. Хропун мав тепер цілу кімнату виключно для себе, бо спати з ним не хотів ніхто за ніякі гроші.

Кінець.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

НАГЛИЙ СУД.

(6)

По хвилі свідок легко відчинив двері — не знимаючи ланьцуха і побачив в коридорі чоловіка в ясному плащі з револьвером. Свідок замкнув тоді залізні двері. В бюрі знаходився ще Дембіцький. І тоді щойно завважав свідок, що є двічі ранений, а Дембіцький зімлів. Згодом прийшла поліція.

Данилишин промовив.

Предсідник: Пане Данилишин, якого ви вживали револьвера?

Данилишин: Не знаю!

В тому місці зривається прокуратор і вносить, щоби запротоколовано, що Данилишин врешті промовив.

Д-р Шухевич (з усмішкою): Підсудному вільно говорити, або відмовитися!

Прокуратор (з досадою): Дякую за завваження!

Свідок сконфронтований з підсудними вказує на Данилишина, як на **подібного ростом.**

На запит прокуратора подає свідок, що стріляючий в нього напасник був у яснім плащі. **Оглядаючи вбитого Березинського, свідок пізнав його як того, що до нього стріляв.**

Д-р Шухевич: Отже в убитому Березинському пізнали ви напасника?

Свідок: Так! **По одежі.** Другий ростом відповідав Данилишинови.

Д-р Марітчак: Скажіть мені, звідки пішла поголоска, що покійного Березинського вбито кулею з кріса?

Свідок не знає.

Д-р Старосольський: Ви сказали, що пригадуєте собі вигляд чоловіка, який до вас стріляв?

Свідок: Так! **Він мав широку вгорі голову, а загострену вдолину, і був брунет.**

Конфлікт оборони з прокуратором.

Прокуратор: Пане Білас, яким револьвером застрілили ви Голувка?

Білас: **Не мав я револьвера, не стріляв, бо там взагалі не був!**

В тім місці д-р Старосольський з обуренням звертається до предсідника і вносить, щоби той заборонив прокураторові задавати **підступні** питання, а тим більше такі, що навязують до справи вбивства Голувка, з якою обжалований Білас не має нічого спільного.

Прокуратор з досади зривається і заявляє, що застерігається проти вживання обороною таких висказів, як „підступний", бо він стремить лише до викриття матеріяльної правди.

Предсідник взиває обі сторони, щоби всяку дискусію залишили й обмежилися тільки до контролювання зізнань свідків.

Свідок **Жигмонт Дембіцький,** 32 роки, урядник скарбовий, зізнає, як його попередник Коман. **З підсудних не пізнає нікого.**

Д-р Ганкевич: Чи свідок не виключає випадку, що міг хтось з ізби скарбової стріляти?

Свідок: Не виключаю!

Евген Слугоцький, 35 літ, рим.-кат., постерунковий в Пустомитах, оповідає:

Дня 30. листопада в год. 21.30 прийшов до мене заступник команданта постерунку Котарський і казав мені піти до команданта. Сказав, що прийшла телефоноґрама про напад у Городку, отже з огляду на те, що напасники можуть їх районом утікати, мають їм перетяти відворот.

В год. 22.30 перейшов я і пшодовнік Коят здовж залізничого тору аж під стацію. Коли ми минули ваґони, побачили під стацією двох чоловіків, що стояли оперті на поруче. На мій запит: „хто там?" вищий з них (Данилишин) стрілив до мене, нищий (Білас) убив Коята.

Свідок сконфронтований з обома підсудними **пізнає обох.** Стріли впали майже одночасно. Свідок віддав за утікачами два стріли, потім удався на стацію, де залізничник поміг йому оглянути одержану рану.

Предсідник: Пане Білас, як то було?

Білас: Я не стріляв, стріляв Данилишин.

Свідок: То неправда — стріляли оба.

Данилишин себе обвинувачує.

В тім моменті **встає Данилишин** і рішучим спокійним голосом **твердить, що стріляв лише він,** а не Білас.

Свідок: Я ще раз під присягою стверджую, що Данилишин стріляв до мене, а Білас до Коята, бо наскільки стріляв би лиш один, то я бачив би рух руки.

Д-р Старосольський: **Прошу високий суд запротоколувати, що свідок обстоює при своїх зізнаннях лише тому, що не бачив руху руки.**

Прокур.: Пане Данилишин, кілько ви мали набоїв?

Данилишин: На це питання не відповідаю!

Прокур.: Пане Данилишин, а котрим револьвером вбили ви Голувка?

Обор. Старосольський і Шухевич звертаються рівночасно до Трибуналу з внеском, щоби предсідник візвав прокуратора до порядку і заборонив йому задавати підхоплюючі питання.

Прокуратор поденервованим голосом заявляє, що він не буде зважати на жадну заборону і буде дальше ставити запити в справі Голувка.

Предсідник ще раз взиває обі сторони до порядку і на тому інциденті недільну розправу відложено до понеділка, год. 9-ої рано в судовій салі.

Третій день розправи.

Понеділок, 19. грудня.

Нинішній день розправи виповнили зізнання дальших свідків.

Зацікавлення розправою не слабне, доказом чого є заповнена слухачами саля розправ та заповнені вщерть лавки журналістів.

Свідок **Маріян Станкевич,** літ 26, рим.-кат., асистент почтовий, зізнає, що пополудні критичного дня був у телефонічній централі. Була год. 16.40 —16.50 пополудні. Нагло ввійшов якийсь тип і з віддалі 2—3 кроків стрілив. Свідок упав за мовницю і лежав, а чоловік стріляв ще пару разів. Коли опісля свідок побачив убитого в коритарі напасника, завважав, що він подібний був до того, що стріляв до свідка. Свідок перейшов потім до мовниці, де стрінувся з другим чоловіком в куртці, що знову крикнув „падній". Свідок укрився в мовниці, де вже сидів один урядник (Бернаркевич). Далі зізнає свідок, що **ніхто з урядовців не стріляв. З підсудних не пізнає нікого.**

З мовниці вийшов свідок до телефонічної централі й задзвонив до поліції. Підчас того чув свисти на відворот. Дальше оповідає свідок, як виглядало побоєвище.

Д-р Ганкевич: **Чи моглиб ви нам сказати, де впав перший стріл?**

Свідок: Ні.

(Дальше буде)

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за грудень 1932 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	390.72	148.	18.44
2.	201.72	149.	32.17
3.	88.29	150.	24.61
4.	84.08	151.	95.82
5.	123.90	153.	13.74
6.	31.80	154.	49.24
7.	219.51	155.	345.70
8.	183.49	156.	121.85
9.	143.90	157.	27.15
10.	205.58	159.	54.83
12.	125.09	160.	67.85
13.	51.99	161.	135.78
14.	87.12	162.	34.79
15.	25.67	163.	100.92
16.	42.60	164.	77.38
18.	113.52	165.	113.50
19.	10.97	167.	58.21
20.	147.27	168.	162.58
21.	83.75	169.	51.95
22.	88.79	170.	164.65
23.	39.00	171.	40.71
24.	102.54	172.	27.74
25.	44.18	173.	35.19
26.	29.82	174.	17.86
27.	51.43	175.	118.71
28.	136.70	177.	75.12
29.	154.16	178.	61.20
30.	72.81	179.	174.36
31.	131.50	181.	136.75
32.	37.19	182.	120.24
33.	72.67	183.	104.12
35.	18.81	184.	8.53
36.	81.20	185.	88.96
37.	78.04	186.	53.38
38.	226.21	187.	31.02
39.	129.26	188.	38.34
40.	28.89	189.	21.66
41.	27.08	190.	34.70
42.	127.66	191.	86.02
43.	47.98	192.	79.48
44.	146.59	193.	91.27
45.	198.17	194.	20.50
46.	32.35	195.	41.26
47.	36.88	196.	35.91
48.	41.43	197.	36.67
49.	19.16	198.	58.67
50.	186.68	199.	11.26
51.	38.15	200.	77.63
52.	43.05	201.	51.14
53.	61.58	202.	41.91
54.	21.24	203.	89.81
55.	47.52	204.	132.34
56.	116.80	205.	18.29
57.	118.64	206.	362.62
58.	105.51	207.	71.96
59.	131.55	208.	38.26
60.	24.79	209.	82.98
61.	40.58	210.	33.33
62.	83.04	211.	130.02
63.	213.55	212.	33.81
64.	70.17	213.	315.28
65.	255.79	214.	56.29
66.	109.42	215.	30.28
67.	135.38	216.	41.94
68.	30.56	217.	298.76
69.	77.30	218.	226.15
70.	245.48	219.	53.43
72.	50.66	220.	151.11
73.	28.01	221.	378.84
74.	64.31	222.	7.88
75.	83.27	223.	182.99
76.	228.76	225.	63.05
77.	58.77	226.	12.38
78.	151.20	227.	75.72
79.	2.81	228.	52.68
80.	41.88	229.	170.31
81.	131.32	230.	219.57
82.	61.91	231.	44.75
83.	95.46	232.	51.17
84.	32.37	233.	47.50
85.	111.93	234.	145.86
86.	204.41	235.	106.87
87.	110.04	236.	124.29
89.	13.13	237.	177.01
90.	221.42	238.	73.28
91.	265.84	239.	200.39
92.	12.96	240.	7.05
93.	50.60	241.	86.00
94.	217.05	242.	131.82
95.	43.59	243.	76.13
96.	182.43	244.	24.57
97.	73.48	245.	117.02
98.	133.58	246.	42.11
99.	150.38	247.	217.71
100.	81.61	248.	51.90
101.	54.73	249.	35.39
102.	363.54	250.	20.82
103.	94.65	251.	136.20
104.	214.02	252.	73.96
105.	172.37	253.	68.28
106.	215.28	254.	92.75
107.	33.62	255.	69.34
108.	90.75	256.	38.28
109.	114.95	257.	51.17
110.	18.55	259.	155.19
111.	47.96	260.	26.32
112.	188.25	262.	39.92
113.	63.03	263.	65.37
114.	58.88	265.	26.44
115.	21.00	266.	85.19
116.	54.77	267.	57.37
117.	77.58	268.	66.89
118.	69.51	269.	32.72
119.	24.72	270.	143.65
120.	129.49	271.	51.62
121.	88.36	272.	8.03
122.	49.55	273.	128.12
123.	147.05	274.	133.25
124.	92.15	275.	91.95
125.	19.55	276.	348.49
126.	82.67	277.	97.42
127.	118.68	278.	53.70
129.	33.06	279.	13.68
130.	233.44	280.	148.82
131.	23.76	281.	25.14
132.	117.96	282.	166.68
133.	174.88	283.	100.73
134.	71.53	284.	42.05
135.	133.86	285.	19.26
136.	154.18	286.	75.37
137.	170.11	287.	9.10
138.	45.29	288.	185.46
139.	75.93	289.	24.55
140.	88.60	290.	95.24
142.	125.28	291.	23.11
143.	47.25	292.	285.16
144.	32.61	293.	35.11
145.	49.22	294.	40.52
146.	100.79	295.	181.58
147.	373.76	296.	198.62

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
297.	17.74	347.	68.50
298.	47.39	349.	86.09
299.	62.49	350.	93.20
300.	175.39	351.	32.99
301.	118.39	352.	64.22
303.	57.39	353.	21.25
304.	55.38	354.	24.63
305.	65.34	355.	55.97
306.	33.76	356.	23.80
307.	35.76	357.	34.89
308.	91.56	358.	60.87
309.	38.01	359.	24.86
310.	47.66	360.	19.00
311.	14.17	361.	393.94
312.	44.25	362.	30.06
314.	9.73	363.	85.56
315.	17.46	364.	250.00
316.	231.99	365.	115.66
317.	81.60	366.	11.40
318.	112.00	367.	216.37
319.	46.04	368.	17.14
320.	86.66	369.	165.37
321.	103.07	370.	204.79
322.	34.61	371.	122.83
323.	51.40	372.	29.63
324.	117.54	373.	27.35
325.	75.39	374.	24.31
326.	128.75	375.	57.59
327.	36.26	376.	22.26
328.	22.07	377.	31.18
329.	15.41	378.	16.94
330.	67.49	379.	46.49
331.	47.82	381.	34.62
333.	93.79	382.	32.74
334.	331.94	383.	84.59
335.	47.63	384.	95.35
336.	191.96	385.	186.62
337.	16.70	386.	14.47
338.	220.00	388.	157.81
339.	71.95	390.	17.66
340.	16.29	392.	18.48
341.	124.78	396.	77.66
342.	205.36	400.	64.37
344.	47.88	401.	26.79
345.	117.87		

З місячних вкладок старих родів обезп. $33,899.86

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2.	6.05	211.	3.24
3.	2.90	212.	1.01
5.	8.43	213.	40.12
7.	3.42	217.	45.13
8.	4.10	218.	4.00
13.	5.51	219.	1.82
14.	16.68	220.	1.59
16.	9.49	221.	18.02
20.	1.28	222.	5.24
23.	1.34	229.	7.37
25.	23.06	232.	73
26.	5.67	234.	4.95
28.	1.24	237.	6.48
29.	11.46	239.	70.70
31.	10.77	242.	21.83
37.	7.39	243.	5.91
38.	5.87	245.	4.66
39.	1.22	246.	1.29
42.	11.38	247.	24.65
44.	11.18	248.	2.08
45.	1.85	253.	7.47
50.	2.88	255.	2.41
53.	2.15	256.	2.76
56.	9.25	259.	2.56
57.	1.26	262.	1.31
58.	4.17	266.	4.96
59.	6.39	267.	13.99
62.	2.56	270.	12.15
63.	5.50	271.	6.47
64.	5.13	276.	24.76
65.	41.54	277.	12.66
67.	2.68	278.	1.35
69.	4.33	281.	17.43
70.	9.56	282.	8.82
73.	1.69	284.	8.41
74.	2.41	286.	5.48
75.	1.66	292.	14.31
76.	9.40	293.	3.26
79.	9.39	295.	12.55
83.	9.53	299.	1.52
84.	2.41	300.	9.02
85.	9.38	301.	22.83
87.	21.40	305.	1.31
90.	73	308.	6.94
94.	26.56	309.	4.76
96.	2.98	312.	1.02
97.	29.69	316.	1.03
100.	11.70	318.	3.08
102.	27.73	320.	79
104.	4.29	321.	1.28
105.	1.66	322.	3.04
106.	7.13	323.	4.19
112.	11.07	324.	5.69
113.	2.15	325.	4.15
115.	4.57	327.	2.05
117.	5.81	328.	4.21
122.	9.00	330.	3.84
127.	6.54	331.	1.36
130.	18.96	333.	4.06
133.	15.25	334.	4.94
137.	13.31	335.	1.72
140.	3.34	336.	12.86
142.	3.18	337.	1.16
143.	12.91	338.	7.49
144.	19.54	342.	1.88
145.	4.15	344.	2.62
146.	1.18	345.	1.99
147.	29.85	347.	15.26
148.	1.69	349.	2.81
150.	9.69	350.	1.70
155.	1.42	351.	2.16
156.	30.13	357.	12.59
157.	2.37	359.	7.30
160.	47.66	361.	103.23
161.	95	362.	1.98
162.	1.31	363.	5.99
163.	14.36	364.	1.31
167.	9.25	365.	1.72
170.	3.40	366.	2.21
172.	1.40	367.	12.09
173.	1.66	369.	7.54
175.	98	371.	10.82
177.	56.51	372.	9.90
179.	7.83	373.	1.36
181.	2.68	374.	1.71
183.	7.25	375.	5.53
185.	5.26	378.	2.51
186.	3.28	379.	5.43
187.	1.85	382.	2.37
191.	2.16	385.	24.63
195.	6.59	388.	2.97
196.	4.93	390.	1.70
204.	21.75	391.	56.08
206.	10.48	400.	1.31
207.	3.45		

З 3 місячних вкладок нових родів обезп. $1,707.41

Разом від членів	$35,607.27
Процент з банків	1,851.27
Процент від бондів	2,609.87
Заробок на бондах	5.00
Сплати бондів	3,995.00
Процент від моргечів	9,326.43
Сплати моргечів	5,680.11
Рент від реальности	342.24
Зворот податку	8.02
Зворот позички	15.00
Свобода зворот податку за реальність	7,094.66
і процент від інвестованих грошей в реальність (власний дім У. Н. С.)	4,920.00
Перенос моргечу на реальність У. Н. С.	82,211.50
Сирітський фонд по бл. п.:	
в. 12 Бугель Анна	150.00
в. 36 Луцишин Катер.	400.00
в. 67 Грибиник Матвій	800.00
в. 90 Яким Павло	800.00
в. 137 Галан Андрій	633.00
в. 142 Левчак Іван	300.00
в. 200 Лата Павло	400.00
в. 261 Кліщ Дмитро	150.00
в. 312 Цап Семен	700.00
в. 339 Лехман Іван	700.00
Разом	$158,699.37

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 1 Барна Семен	1,000.00
в. 1 Семен Іван	1,000.00
в. 7 Багрій Іван	1,500.00
в. 8 Несевич Стефан	1,000.00
в. 12 о. В. Сполітакевич	1,000.00
в. 12 Бугель Анна	500.00
в. 27 Лешків Йосиф	1,000.00
в. 36 Луцишин Катер.	1,000.00
в. 66 Кріль Прокіп	1,000.00
в. 67 Грибиник Матвій	1,000.00
в. 72 Ольхова Анна	250.00
в. 72 Ольховий Ілько	500.00
в. 90 Шариш Петро	1,000.00
в. 90 Яким Павло	1,000.00
в. 135 Грисевич Йосиф	1,000.00
в. 137 Стойкевич Яків	500.00
в. 137 Галан Андрій	933.00
в. 142 Левчак Іван	300.00
в. 145 Гураль Розалія	500.00
в. 162 Мохніцький Каз.	1,000.00
в. 174 Коваль Іван	1,000.00
в. 177 Мартиневич Вол.	1,000.00
в. 186 Баранчак Катер.	500.00
в. 200 Лата Павло	400.00
в. 214 Возовик Мих.	1,000.00
в. 229 Гоменчук Ілько	1,000.00
в. 234 Маковський Сем.	1,000.00
в. 239 Навроцький Іван	860.00
в. 261 Кліщ Дмитро	150.00
в. 290 Крисовата Марія	1,000.00
в. 293 Квасниця Сенько	500.00
в. 306 Воробець Юрій	500.00
в. 312 Цап Семен	1,000.00
в. 326 Скарбовський Я.	750.00
в. 339 Лехман Іван	700.00
в. 342 Скочинець Мих.	800.00
в. 365 Флиста Дмитро	1,500.00
Федеральний податок від чеків	5.83

Виплати з фонду запомогового:

в. 7 Петрицький Петро	50.00
в. 10 Хвалик Фемія	25.00
в. 26 Борис Іван	50.00
в. 48 Крива Матрона	25.00
в. 53 Швець Марта	25.00
в. 62 Багінська Марія	50.00
в. 70 Паньків Григ.	25.00
в. 72 Ольховий Ілько	25.00
в. 78 Шайняк Мих.	50.00
в. 85 Борецька Марія	75.00
в. 86 Кузмяк Стефан	50.00
в. 95 Романишин Матвій	75.00
в. 99 Корнава Іван	50.00
в. 102 Подоляк Семен	75.00
в. 114 Жилінський Мих.	50.00
в. 135 Мовчан Андрій	50.00
в. 135 Мащак Катерина	25.00
в. 136 Брандибура Анд.	50.00
в. 156 Федорович Пазя	25.00
в. 156 Іванишин Мих.	100.00
в. 159 Амбрози Марія	25.00
в. 163 Савчак Іван	25.00
в. 168 Стек Микола	75.00
в. 177 Пилипів Павло	50.00
в. 197 Мушіль Франко	25.00
в. 199 Яворський Ст.	50.00
в. 212 Чмирит Анна	25.00
в. 218 Дуцчак Іван	50.00
в. 218 Корецька Марія	25.00
в. 218 Сліпенчук Катер.	25.00
в. 218 Данильчак Катер.	25.00
в. 219 Мудровський Анд.	50.00
в. 227 Головецька Катер.	50.00
в. 229 Гоменчук Ілько	50.00
в. 230 Мельник Йосиф	50.00
в. 263 Кучинська Катер.	50.00
в. 269 Ціпура Теодор	25.00
в. 284 Петришин Василь	50.00
в. 284 Гладишевська С.	25.00
в. 291 Дяк Володимир	50.00
в. 295 Славич Наталія	25.00
в. 296 Василюк Василь	50.00
в. 300 Борсук Волод.	50.00
в. 300 Шаліні Михайло	50.00
в. 307 Гульпа Прокіп	50.00
в. 333 Боберська Розалія	50.00
в. 342 Мачижак Микола	50.00
в. 345 Давидів Іван	25.00
в. 356 Лесик Геронім	50.00
в. 361 Кучма Петро	50.00
в. 361 Харук Андрій	75.00
в. 385 Харчишин Меляния	50.00
Федеральний податок від чеків	11.08

Виплати сирітських частей по бл. п.:

в. 26 Фільо Михайло	127.97
в. 78 Ющик Петро	53.00
в. 85 Геці Марія	133.00
в. 95 Яремчук Стефан	100.00
в. 108 Дзят Варвара	227.50
в. 133 Сорока Теодор	236.39
в. 181 Сулима Ілько	128.75
в. 229 Троцінський К.	106.00
в. 250(ст.) Качмар Мих.	346.50
в. 384 Козар Іван	260.00
Федеральний податок від чеків	64

Виплати з фонду народного:

Вінець і репрезентація на похорони бл. п. о. Сполітакевича, гол. радного У. Н. Союза	45.50
Видатки репрезентації у Вашингтоні	92.76
Федеральний податок від чеків	74

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орган	3,568.10
Свобода за календар	3,669.30
До фонду резервового за реальність	4,920.00
Асекураційний знавець за праці	1,500.00
Платня гол. уряду	590.00
Платня помічних сил	136.00
Направи і праці при реальности і асекурація від огню	148.52
Асекурація від рабунку	31.00
Гол. лікар за квартал	37.50
Кошта засідань і подорожей гол. уряду	198.29
Видатки канцелярійні	69.98
Кошта правні	119.40
Федеральний податок від чеків	3.27

Грошеві звороти нових родів обезпечення:

в. 385 Степанчак Стеф.	112.60

Позички на нові роди обезпечення:

в. 94 Левицький Василь	25.00
в. 163 Д-р В. Александрофф	70.00
в. 361 Чудакевич Мик.	35.00
в. 361 Чудакевич Юстина	35.00

Перенос моргечу на власну реальність У. Н. Союза 82,211.50

Разом $133,565.62

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем міс. листопада остала	$330,796.28
Прихід за грудень	158,699.37
Разом	$489,495.65
Розхід за грудень	133,565.62
Готівка з кінцем міс. грудня остає	$355,930.03

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 355,930.03
Моргечі	1,724,545.19
Бонди	627,778.00
Реальність	231,202.70
Позички	1,883.00
Разом	$2,941,338.92

Стан довжний:

Фонд посмертний	$2,204,861.35
„ резервовий	407,534.55
„ запомоговий	58,717.04
„ адміністрац.	13,891.04
„ конвенційний	37,915.80
„ народний	5,388.80
„ сирітський	213,030.34
Разом	$2,941,338.92

Мик. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.

ЗРАДЛИВА ЛЮЛЬКА.

Питає раз
Невірний муж
Дружину свою Одарку:
„Не був ніхто
Сьогодня в нас,
Коли я був на ярмарку?"

„Ой, Боже мій!"
Каже жінка,
„Який невірний ти, Гнате!
Хрестом клянусь:
Ніхто не був,
Лише була зраня мати".

А муж зукоса
Глянув в кут...
„Моя невинна зозулько:
Скажеш матері,
Як ще прийде,
Щоби взяла свою люльку".

Павло Романишин.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за грудень 1932 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	26.55	163.	6.08
2.	32.90	164.	8.55
3.	7.65	165.	3.95
4.	2.25	167.	5.18
5.	7.88	168.	20.70
6.	1.35	169.	2.05
7.	25.35	170.	14.63
8.	18.68	171.	25
9.	47.40	172.	1.80
10.	7.88	173.	5.15
12.	2.25	174.	3.85
13.	7.45	175.	8.33
14.	1.80	177.	5.85
15.	2.50	178.	2.70
16.	9.25	179.	21.60
18.	9.45	181.	7.05
20.	8.10	182.	7.20
21.	10.80	183.	2.70
22.	15.08	186.	2.00
23.	2.48	187.	45
24.	13.75	188.	4.50
25.	3.15	189.	1.80
26.	4.05	191.	7.65
27.	2.70	192.	10.80
28.	23.65	193.	4.28
29.	16.95	196.	3.20
30.	8.10	197.	90
31.	15.15	198.	2.45
33.	4.50	200.	9.90
35.	95	201.	6.55
36.	3.25	203.	5.40
38.	11.05	204.	15.30
39.	11.03	205.	3.45
40.	4.50	206.	39.83
41.	90	207.	6.40
42.	11.03	208.	1.60
43.	2.70	209.	5.15
44.	13.95	210.	2.05
45.	13.95	211.	10.15
46.	1.15	212.	1.35
47.	1.15	213.	22.50
48.	5.00	214.	7.90
50.	23.85	217.	29.93
51.	1.13	218.	20.25
52.	90	219.	4.28
53.	4.50	220.	18.23
54.	3.86	221.	23.15
55.	10.60	223.	27.90
56.	20.25	225.	5.25
57.	10.60	226.	1.80
58.	12.05	227.	7.00
59.	12.85	228.	2.70
60.	2.93	229.	18.75
61.	3.15	230.	22.05
62.	12.45	231.	8.68
63.	16.20	232.	6.30
64.	8.10	233.	68
65.	27.00	234.	32.85
66.	90	235.	8.33
67.	12.82	236.	5.40
68.	1.80	237.	15.07
69.	3.38	238.	7.10
70.	14.00	239.	29.70
72.	8.35	240.	1.00
73.	6.53	241.	3.75
74.	1.75	242.	16.00
75.	8.55	243.	14.40
76.	25.20	244.	1.80
77.	6.97	245.	17.55
78.	4.00	246.	4.50
80.	4.05	247.	23.90
81.	7.00	248.	4.75
82.	8.35	250.	67
83.	14.40	251.	10.60
85.	16.20	252.	5.65
86.	8.80	253.	9.45
87.	16.20	254.	3.60
89.	3.60	255.	7.65
90.	27.75	256.	3.60
91.	31.50	257.	3.15
92.	90	259.	15.30
93.	2.95	260.	1.90
94.	19.57	262.	4.73
95.	9.45	263.	7.65
96.	17.55	265.	3.83
97.	16.90	266.	6.98
98.	3.85	267.	4.95
99.	23.20	268.	6.75
100.	5.20	269.	5.63
102.	36.00	270.	18.00
103.	9.50	271.	3.40
104.	15.55	273.	12.40
105.	15.55	274.	8.55
106.	6.08	275.	7.65
107.	1.65	276.	51.75
108.	8.55	277.	5.40
109.	10.58	278.	8.35
112.	11.65	280.	6.55
113.	1.80	281.	3.15
114.	7.00	282.	27.90
115.	1.00	283.	3.45
116.	7.20	284.	90
117.	2.03	285.	75
118.	2.05	286.	4.30
120.	16.20	288.	20.93
121.	12.60	289.	3.60
122.	25	290.	7.70
123.	10.60	292.	30.60
124.	14.40	293.	2.25
126.	2.03	294.	3.60
127.	12.38	295.	20.93
129.	2.05	296.	13.30
130.	12.15	297.	3.20
131.	25	298.	5.63
132.	13.05	299.	2.50
133.	4.95	300.	12.60
135.	11.95	301.	13.05
136.	18.00	303.	1.35
137.	17.33	305.	5.00
139.	3.15	306.	2.50
140.	13.35	307.	2.95
142.	19.35	308.	6.75
143.	4.05	309.	2.95
144.	3.60	310.	5.18
145.	4.30	312.	6.75
146.	9.70	314.	1.60
147.	43.65	316.	19.80
148.	3.80	317.	11.03
149.	3.83	318.	10.13
150.	11.50	319.	1.80
151.	11.95	320.	8.10
155.	40.50	321.	11.03
156.	15.75	322.	1.65
157.	45	323.	10.70
159.	8.33	324.	10.35
160.	7.40	326.	14.88
161.	12.60	327.	5.10
162.	2.72	328.	2.70

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
330.	5.40	361.	32.40
331.	6.30	362.	6.75
333.	7.80	363.	13.95
334.	22.73	364.	20.03
335.	3.40	365.	9.45
336.	20.50	366.	1.58
337.	1.40	367.	13.27
338.	17.10	369.	24.53
339.	8.78	370.	10.65
340.	1.60	371.	11.50
341.	3.83	373.	2.70
342.	27.70	374.	4.50
344.	4.28	375.	3.37
345.	8.55	377.	3.45
347.	6.55	379.	8.80
349.	9.00	278.	1.80
350.	2.03	381.	2.70
351.	2.95	383.	11.25
352.	5.90	384.	15.75
354.	1.57	385.	12.83
355.	4.05	386.	1.55
356.	1.80	388.	16.20
357.	4.05	392.	1.80
358.	3.15	396.	11.50
359.	6.15	400.	9.25
360.	45	401.	4.05

З місячних вкладок	$3,101.75
Процент від бондів	106.25
Процент від морґечів	764.65
Сплати морґечів	16.50
Процент з банків	500.13
Разом	$4,489.28

РОЗХІД:

Виплати з фонду адміністраційного:

Платня помічних сил	235.00
Видатки канцелярійні	19.10
Федеральний податок від чеків	1.06
Разом	$255.16

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем міс. листопада остала	$68,487.34
Прихід за грудень	4,489.28
Разом	$72,976.62
Розхід за грудень	255.16
Готівка з кінцем міс. грудня остає	$72,721.46

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 72,721.46
Моргечі	164,365.50
Бонди	77,780.00
Разом	$314,866.96

Стан довжний:

Фонд посмертний	$227,242.12
„ адміністрац.	87,624.84
Разом	$314,866.96

Мик. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.

МІТІНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. Тов. ім. Івана Франка, від. 372, повідомляє всіх членів, що місячний мітінг відбудеться в пятницю, 20-го січня, в годині 7.30 ввечір. Всіх взивається прибути на означений час. — В. Ярема, предс.; Гр. Орецький, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Укр. Тов. Богородчани, від. 233, повідомляє своїх членів, що звичайні місячні збори відбудуться в пятницю, 20 січня, в годині 8-мій ввечір, в У. Н. Домі, 217-19 Іст 6-та вул. Проситься всіх членів прибути на ці збори, бо маємо багато важних справ до полагодження. Довгуючих проситься старатись вирівнати свої залеглости. На ци хзборах маємо вибрати контрольорів і делегата на конвенцію У. Н. Союза, тому нехай члени і членкиці не легковажать собі такої важної справи. — Микола Корчинський, предс.; Василь Костів, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Бр. св. О. Николая, від. 175, подає до відома, що місячні збори відбудуться в неділю, 22 січня, в годині 1-ій пополудни. Проситься всіх членів прийти на означений час. Уряд на 1933 рік є вибраний як слідує: П. Пошивак, предс.; В. Шеремета, кас.; В. Бартош, секр.; Я. Поливка, М. Попик контр. комісія; В. Братусь, О. Каменець, надз. хорих; Б. Трубілович і Н. Горбянський, прапорчики. На ці збори обовязаний кождий член прибути, бо є важні справи. Буде вибір делегата на 18-ту конвенцію. В справах Союзових вдавайтеся до секретаря: W. Bartosh, 6620 Pelouze, Detroit, Mich.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Сестр. Рожд. Пр. Богородиці, від. 36, повідомляє своїх членкиць, що мітінг відбудеться в неділю, 22 січня, в годині 2-ій пополудни, в гали церковній. Проситься всіх членкиць прибути на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. Довгуючих просимо прийти на мітінг і вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Уряд на 1933 рік вибрано як слідує: О. Скробач, предс.; А. Стрілець, заст.; Софія Гунька, секр.; В. Восціховська, заст.; вЕа Геруля, кас.; А. Максимців, заст.; А. Пелкей і Н. Грицак, контр. комісія; надз. хорих на Вест Еве.: А. Барнас ст., К. Білей і Х. Білецька; в місті: Ю. Лиса ст., А. Воляк і М. Попович; до світа: А. Скробач ст., П. Росоловська і А. Хмиляк; господині галі: О. Добровольська і С. Булавинець. — О. Скробач, предс.; С. Гунька, секр.; Ева Геруля, кас.

ГЕЙЗЕЛТОН, ПА. Бр. св. Ар. Михаїла, від. 85, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінг відбудеться в неділю, 22 січня в годині 1-ій пополудни в Юніон галі, ч. салі 2, на лівім боці, 3-тий поверх, на Норт Вайомінг ул. Всі члени повинні явитись, щоби вислухати цілорічний звіт секретаря і контр. комісії. На тім мітінгу будеться вибирати делегата на ковенцію У. Н. Союза. Довгуючі члени коли не являться на мітінг і не вирівнають своїх залеглостей, будуть суспендовані. — С. Глинянський, рек. секр.

ЦЕНТРАЛІЯ, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 90, повідомляє всіх своїх членів, що місячний мітінг дівбудеться в неділю, 22 січня, в годині 1-ій пополудни, в гали церковній. Проситься місцевих і позамісцевих членів конечно прибути. Уряд пояснить реформу кождому членови, котрий ще її не зрозумів. Довгуючі члени, коли не вирівнають своїх залеглостей, будуть суспендовані, або коли не можуть платити, нехай принесуть свої грамоти для виміни. Кождий член після ухвали має зложити по 1 дол. для вдови по бл. п. Петрі Шарищ — М. Комарницький, Ю. Іваськівич, І. Лупацій, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. Бр. св. О. Николая, від. 5, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів і членкиць, що місячні збори відбудуться в суботу, 21 січня, в годині 7.30 ввечір, в гали Чеського Нар. Дому, 29-19 — 24 Евеня. Уряд просить усіх членів і членкиць явитись на час, бо є дуже важні справи, котрі мусять бути полагоджені більшим числом членів. Уряд і контр. комісія здадуть звіт за 1932 рік. Буде вибір делегата на 18-ту конвенцію. Проситься бодай по можности вирівнати довги за себе і за дітей. Тут пригадується вам, щоб ви привели з собою на збори своїх знакомих, котрі ще не є членами У. Н. Союза, а ми їх радо приймемо без огляду на їх релігійне чи політичне переконання. — А. Камишин, предс.; Гр. Василик, кас.; П. Барвич, секр.

ГАРТФОРД, КОНН. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 277, подає всім членам до відома, що на річнім мітінгу 18 грудня вибрано слідуючий уряд на 1933 рік: М. Курдина, предс.; К. Гвісць, заст.; П. Курко, секр.; В. Дерлиця, заст.; І. Нестерук, кас.; Т. Марчук, заст. Мітінги будуть відбуватися в трету неділю по першім, в теперішній гали Укр. оҐрож. Клюбу, 56 Вилис ул. Слідуючий мітінг відбудеться в неділю, 22-го січня, в годині 2-ій пополудни. Пороситься всіх членів явитись, бо будуть важні справи до полагодження. Контр. комісія здасть цілорічне касове справоздання. Буде виміна грамот, тому проситься інтересованих принести свої грамоти на мітінг, а тим улекшать роботу секретарки. Проситься довгуючих вирівнати по можности свої вкладки. — П. Курко, секр.

ДЖАНСТАВН, ПА. Відділ 300 повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що на річнім мітінгу 18 грудня, в присутности гол. предсідателя М. Мурашка, вибрано слідуючий уряд на 1933 рік: Михайло Гладьо, предс.; Стефан Загроднічек, кас.; А. Годчак, секр.; Мих. Губернович і Мих. Липка, контр. комісія; надз. хорих: Антін Цапар на Морервіл, Василь Корінковський на Вудвілю, предсідатель на Максом. Місячні збори відбудуться 22 січня. Буде вибір делегата на 18 конвенцію і справоздання контр. комісії. — М. Гладьо, предс.; Ст. Загроднічек, кас.; А. Годчак, секр.

ВИЛКС БЕРІ, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 99, повідомляє своїх членів, що місячний мітінг відбудеться в неділю, 22 січня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній. Обовязком є кождого члена прибути на той мітінг, бо є важні справи до полагодження. Взивається довгуючих членів вирівнати свої залеглости, бо котрий член буде довгувати до відділу, не буде міг виміняти своєї грамоти. Довгуючих мусимо суспендувати. Ті члени, котрі думають перейти до нового роду обезпечення, повинні принести свої грамоти на цей мітінг. На тім мітінгу буде вибір делегата на 18 конвенцію в Дітройт. — Петро Герман, фін. секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Тов. ім. Івана Франка, від. 83, повідомляє всіх своїх членів, що звичайний мітінг відбудеться в неділю, 22 січня, в годині 1-ій пополудни, в У. Н. Домі, 847 Н. Френклін ул. Проситься всіх членів прибути на означений час, бо маємо важні справи до полагодження. Довгуючих членів проситься вирівнати свої залеглости. Реформа перейшла і вже кождий член може підписати аплікацію на виміну старої грамоти на нову, вже досить членів підписали, а решта, котрі мають намір виміняти свої старі грамоти на нові, нехай принесуть свої старі грамоти на мітінг. На річнім мітінгу вибрано той самий уряд що був. У всяких справах звертатися належить на адресу секретаря. — Р. Карбівник, предс.; П. Семків, кас.; Ilko Sawchyn, Secr., 645 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.

БРІДЖПОРТ, КОНН. Тов. Українська Січ, від. 59, повідомляє своїх членів і членкиць, що місячні збори відбудуться в суботу, 21 січня, в годині 7.30 ввечір, в гали церковній. Всі члени мусять явитись на ті збори, бо маємо багато справ, котрі мусять бути полагоджені всіма членами. Секретар і контр. комісія здадуть звіт за минувший рік. Кождий член мусить сего місяця свою вкладку заплатити, бо товариство не всилі більше давати кредит. Котрий член не заплатить вкладки буде суспендований і втрати право до користей, які може осягнути на нoїй грамоті. — Іван Гуша, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, повідомляє усіх своїх членів, що збори відбудуться в неділю, 22 січня, в годині 2-ій пополудни, в гали У. Н. Дому, 237 Говп Еве. Кождий член повинен бути на цих зборах, а довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, в противнім разі будуть суспендовані. Котрий член не дбає сам за себе, то ніхто за него не подбає. Нехай прийде на збори і попросить проволоки, то буде міг стояти дальше в товаристві і Союзі. Наше товариство радо помагає тому, хто потребує помочі. На річних зборах вибрано в цілости той самий уряд. — Василь Микитин, предс.; Петро Головачук, кас.; Michael Fedoriw, Secr., 65 Wallington Ave., Wallington, N. J.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ